

Storia della Lingua Greca – Laurea Magistrale – 3.11.2014

Men. Dysc. 271-314

ΓΟΡΓΙΑΣ	εῖναι νομίζω πᾶσιν ἀνθρώποις ἐγὼ τοῖς τ' εὐτυχοῦσιν τοῖς τε πράττουσιν κακῶς πέρας τι τούτου καὶ μεταλλαγήν τινα, καὶ τῷ μὲν εὐτυχοῦντι μέχρι τούτου μένειν τὰ πράγματ' εὐθενοῦντ' ἀεὶ τὰ τοῦ βίου	275
	ὅσον ἀν χρόνον φέρειν δύνηται τὴν τύχην μηδὲν ποήσας ἀδικον· εἰς δὲ τοῦθ' ὅταν ἔλθῃ προαχθεὶς τοῖς ἀγαθοῖς, ἐνταῦθά που τὴν μεταβολὴν τὴν εἰς τὸ χεῖρον λαμβάνει· τοῖς δ' ἐνδεῶς πράττουσιν, ἀν μηδὲν κακὸν	280
	ποιῶσιν ἀποροῦντες, φέρωσιν δ' εὐγενῶς τὸν δαίμον', εἰς πίστιν ποτ' ἐλθόντας χρόνῳ, βελτίον' εῖναι μερίδα προσδοκῶν τινα.	285
ΣΩΣΙΑΣ ΓΟ.	τί οὖν λέγω; μήτ' αὐτός, εἰ σφόδρ' εὐπορεῖς, πίστευε τούτῳ, μήτε τῶν πτωχῶν πάλιν ἡμῶν καταφρόνει· τοῦ διευτυχεῖν δ' ἀεὶ ² πάρεχε σεαυτὸν τοῖς ὄρῶσιν ἄξιον.	290
ΣΩ. ΓΟ.	ἄτοπον δέ σοι τι φαίνομαι νῦν ποεῖν; ἔργον δοκεῖς μοι φαῦλον ἐξηλωκέναι, πείσειν νομίζων ἔξαμαρτεῖν παρθένον	295
	ἔλευθέραν, ἥ καιρὸν ἐπιτηρῶν τινα κατεργάσασθαι πρᾶγμα θανάτων ἄξιον πολλῶν.	
	Ἄπολλον.	
	οὐ δίκαιον ἐστι γοῦν	
	τὴν σὴν σχολὴν τοῖς ἀσχολουμένοις κακὸν	
	ἡμῖν γενέσθαι. τῶν δ' ἀπάντων ἵσθ' ὅτι	
	πτωχὸς ἀδικηθείς ἐστι δυσκολώτατο[ν].	
	πρῶτον μὲν ἐστ' ἐλεινός, εἴτα λαμβάνει	
	οὐκ εἰς ἀδικίαν ὅσα πέπονθ', ἀλλ' εἰς [ὕβριν].	
ΣΩ.	μειράκιον, οὕτως εὐτυχοίης, βραχ[ύ τι μου	
	ἄκουσον—	
ΔΑΟΣ	εῦ γε, δέσποθ', οὕτω πολλά [μοι	300
	ἀγαθὰ γένοιτο.	
ΣΩ.	—καὶ σύ γ', ὁ λαλῶν πρ[ὶν μαθεῖν.	
	κόρην τιν' εἶδο[ν ἐνθαδί· τ]αύτης ἐρῶ.	
	εἰ τοῦτ' ἀδίκημ' ε[ἱρηκ]ας, ἡδίκηκ' ἵσως.	
	τί γὰρ ἄν τις εἴποι; π[λὴν π]ορεύομ' ἐνθάδε	
	οὐχὶ πρὸς ἑκείνην, βούλομαι δ' αὐτῆς ιδεῖν	
	τὸν πατέρ'. ἐγὼ γάρ, ὃν ἐλεύθερος, βίον	
	ἴκανὸν ἔχων, ἔτοιμός εἰμι λαμβάνειν	
	αὐτὴν ἄπροικον, πίστιν ἐπιθεὶς διατελεῖν	
	στέργων. ἐπὶ κακῷ δ' εἰ προσελήλυθ' ἐνθάδε	
	ἥ βουλόμενος ὑμῶν <τι> κακοτεχνεῖν λάθρᾳ,	
	οὗτός μ' ὁ Πάν, μειράκιον, αἱ Νύμφαι θ' ἄμα	
	ἀπόπληκτον αὐτοῦ πλησίον τῆς οἰκίας	
	ἥδη ποήσειαν. τετάραγμ', <εῦ> ἵσθ' ὅτι,	
	οὐδὲ μετρίως, εἴ σοι τοιοῦτος φαίνομαι.	
		310

Ἐσπέριον κήφον ἀπώσατο πολλάκις ὑπνον
ἡ γρηγὸς πενίην Πλατθὶς ἀμυνομένη·
καί τι πρὸς ἡλακάτην καὶ τὸν συνέριθον ἄτρακτον
ἥεισεν πολιοῦ γήραος ἀγχίθυρος
καί τι παριστίδιος δινευμένη ἄχρις ἐπ’ ἥοῦς 5
κεῖνον Ἀθηναίης σὺν Χάρισιν δόλιχον,
ἢ ρίκνῃ ρίκνοῦ περὶ γούνατος ἄρκιον ἴστῳ
χειρὶ στρογγύλλουσ' ἴμερόεσσα κρόκην.
όγδωκονταέτις δ' Ἀχερούσιον ηὔγασεν ὕδωρ
ἡ καλὴ καλῶς Πλατθὶς ὑφηναμένη. 10